

Svar:

Et leasingelskab kan foretage skattemæssige afskrivninger på de leasingaktiver selskabet ejer. Hvis leasingelskaber vælger at anvende reglerne i kursgevinstlovens § 25, stk. 7, kan selskabet derudover fradrage de regnskabsmæssige nedskrivninger på de samme leasingaktiver (udlån). Denne kombination kan give et vist overlap, fordi afskrivninger og hensættelsesfradrag ikke matcher fuldt ud. Der er alene tale om et midlertidigt dobbeltfradrag på grund af forskel i periodisering. Årsagen til dette »dobbeltfradrag« skyldes ikke så meget adgangen til hensættelsesfradrag, men at afskrivningsreglerne for driftsmidler er gunstige. Der kan endvidere henvises til den i lovforslaget optrykte kommentar til Skatterevisorforeningens høringssvar.

Spørgsmål 27:

Ministeren bedes oplyse, hvorledes reglerne for skattemæssigt fradrag for pengeinstitutters regnskabsmæssige hensættelser til tab på udlån og garantier m.v., er i de øvrige nordiske lande, herunder om det i noget land tillades, at skattemæssige hensættelser til tab overstiger de regnskabsmæssige tab.

Endeligt svar:

Skatteministeriet har rettet henvendelse til Sverige, Norge, Finland og Island og har modtaget følgende oplysninger:

Sverige: Har ikke særlige skatteregler for kreditinstitutters tab på fordringer. I Sverige er der i stort omfang sammenhæng mellem regnskab og beskatning – dette gælder også for kreditinstitutters fordringer. Skattemæssigt henføres kreditinstitutters fordringer til lagerbeholdningen – selv om fordringerne civilretligt udgør et anlægsaktiv. Dette indebærer, at fordringerne skal værdiansættes til det laveste af følgende beløb; anskaffelsesværdien henholdsvis nettosalgsværdien. Det beløb, som kan fragå ved bogføringen kan også fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Kreditinstitutterne har ikke skattemæssigt ret til fradrag for et højere beløb end det regnskabsmæssige fradragsbeløb.

Norge: Efter hovedreglen kan tab på udestående fordringer, der har tilknytning til næringsvirksomhed, fradrages, når tabet er endeligt konstateret. Den skattemæssige behandling af tab på fordringer sker som hovedregel uafhængigt af

regnskabslovningsregler om hensættelse til tab.

For banker og finansieringsinstitutioner m.m. gælder en særlig undtagelse. Banker og finansieringsinstitutioner m.m. har således fradrag for realiserede tab på fordringer svarende til de regnskabsmæssige hensættelser til tab på udlån og garantier m.m.

Efter de regnskabsretlige regler skal virksomheden foretage en økonomisk vurdering af engagementerne (udlån, garantier m.v.) og foretage nødvendige hensættelser til dækning af tab på udlåns- og garantiporteføljen.

Finland: Udgangspunktet er, at kun reelle og endelige tab på udlån kan fradrages ved indkomstopgørelsen. Hvorvidt der foreligger et reelt tab vurderes uafhængigt af regnskabsopgørelsen, men i praksis hviler vurderingen på de samme præmisser. Efter regnskabsreglerne skal kreditinstitutter regelmæssigt foretage en kreditvurdering af deres fordringer, så usikre fordringer kan blive identificeret så hurtigt som muligt. Vurderingen skal ske lån for lån, idet der dog er mulighed for en vurdering på gruppebasis. Efter regnskabsreglerne foreligger der et endeligt tab, når det er sandsynliggjort, at lånet ikke vil blive tilbagebetalt.

Som en undtagelse hertil har pengeinstitutter og andre finansielle institutter inden for visse grænser adgang til fradrag for tab, som ikke er endeligt konstateret. Disse kreditinstitutter kan for uerholdelige og usikre fordringer årligt fradrage et beløb opgjort som 0,6 pct. af tilgodehavender på udestående lån ved årets udløb. De akkumulerede hensættelser må dog ikke overstige 5 pct. af tilgodehavender på udlån ved årets udløb. Som det fremgår er hensættelserne en formel opgørelse, som beregnes uafhængigt af de nedskrivninger, der foretages ved bogføringen.

Det er under overvejelse at ændre reglerne – afskaffe reglerne om et formelt hensættelsesfradrag på 0,6 pct. og i stedet tillade fradrag for de regnskabsmæssige hensættelser til imødegåelse af tab på udlån.

Spørgsmål 29:

Ministeren bedes oplyse, om det er regeringens plan at ændre den foreslåede bestemmelse i kursgevinstlovens § 25 om identitet mellem regnskabsmæssige og skattemæssige hensættel-